

RIJEČ UREDNIKA

Počela je nova školska godina, koju i u školskom vjeronauku započinjemo s novim vjeronaučnim udžbenicima. Kao vjernike raduje nas i vijest o novom hrvatskom kardinalu, zagrebačkom nadbiskupu monsinjoru Josipu Bozaniću, o čemu doznajemo upravo u trenutku kad ovaj broj našega časopisa kreće u tisak. Našemu novom kardinalu želimo daljnje uspješno služenje zagrebačkoj, hrvatskoj i općoj Crkvi nadajući se da će i dalje zauzeto pratiti i potpomagati sva katehetska i vjeronaučna zbivanja i pothvate u našoj Crkvi.

U ovoj jesenskoj »Katehazi« predlažemo Vam nekoliko članaka koji našu pozornost žele upraviti prema izabranim aktualnim temama.

Španjolski katehitičar Carlos Esteban Garcés, profesor katehetike i urednik španjolskog mjesečnika za školski vjeronauk, predstavlja nam u članku napisanom specijalno za naš časopis aktualnu situaciju školskog vjeronauka u Španjolskoj. Pažljivi čitatelji odmah će otkriti neke značajke koje su zajedničke katoličkom školskom vjeronauku u Španjolskoj i u Hrvatskoj, ali i razlike koje su ujedno i pokazatelj specifičnog društvenog okruženja o kojemu je riječ. Iako je i Španjolska proživjela vrijeme političke diktature, koja je tamo bila drugačije politički obojena, ipak je školski vjeronauk tijekom čitavoga dvadesetog stoljeća bio prisutan u tamošnjem školskom sustavu. Taj kontinuitet, iako nije uvijek bio ostvarivan u demokratskim društvenim okvirima, kao i činjenica da u Španjolskoj postoji mnogo veći broj privatnih javnih škola, među kojima je i značajan broj katoličkih, jedna su od glavnih značajki koje upućuju na razliku tamošnjega i našega školskog sustava i, unutar njega, prisutnosti i konkretnog ostvarivanja predmeta koji mi u suvremenom hrvatskom jeziku nazivamo školski vjeronauk. Članak je vrijedan i stoga što iznosi neke najnovije činjenice u vezi s aktualnim organiziranjem španjolskoga školskog sustava i, unutar njega, katoličkoga školskog vjeronauka. Autor, kao vrstan poznavatelj predmeta o kojemu govori, ukazuje ujedno i na temeljne razloge prisutnosti i opravdanosti opstojnosti katoličkoga školskog vjeronauka u suvremenom javnom školstvu. Kako je ovdje konkretno riječ o zemlji koja je članica Europske unije, neka autora razmišljanja i upućivanje na Uniju mogu pomoći i nama da trezvenije gledamo na konkretnu prisutnost školskog vjeronauka u hrvatskim javnim školama.

Sljedeća dva članka pozivaju nas na izvor vjere i kateheze, na susret s Biblijom. Poznati hrvatski bibličar A. Rebić, povodom srednjoeuropske biblijske godine, razmišlja o mjestu i ulozi Biblije u suvremenom školskom vjeronauku. Zadaća je školskog vjeronauka, podsjeća autor, potaknuti vjeroučenike na »samostalno, osobno, pažljivo i učinkovito« čitanje Biblije. Vjeroučitelj i kateheta pritom su pozvani prije svega biti »pratitelji«. Kako bi taj zadatak bolje uspio, vjeroučitelj je pozvan primjenjivati metodu postupnosti, aktivno pozoran na ostvarivanje suradnje s drugim predmetima, kako bi vjeroučenici u susretu s Biblijom ujedno upoznali i Isusa Krista.

U pastoralu mladih Bibliji također pripada posebno vrijedno mjesto. Talijanski bibličar i kateheta C. Bissoli podsjeća na biblijski govor o ljudskim pravima osvrćući se pritom posebice na suvremeni svijet mladih. Podsjećajući na temeljna ljudska prava, autor ukazuje ne samo na to koliko je ta tema suvremena i privlačna današnjoj mladeži, nego i kako su upravo ljudska prava neizostavni sadržaj svake kateheze i u teoretskom i u praktičnom smislu. Napokon, Crkva kao zajednica koju Bog saziva i šalje, a time i svaki pojedini kršćanin pozvani su neprekidno se zalagati za prava svakoga čovjeka jer će upravo tako odgovoriti i na Isusov konkretni poziv upućen svakome osobno.

Složena situacija u svijetu u kojemu živimo i brojne stvarne i zamišljene poteškoće nerijetko su problem našem uspješnom snalaženju u tome svijetu. Sve to, zajedno s nekim ključnim situacijama i stvarnostima koje označavaju gotovo magične riječi kao što su npr. »individualizacija«, »postmoderna«, »globalizacija« i slične, poticaj su profesoru zagrebačkog Katehetskog instituta V. Badurini da nas pozove na otkrivanje Božjih tragova u svijetu u kojemu živimo. Specifični trokut u kojemu se istovremeno susreću tražitelj (novoga) puta, njegov pratitelj i Bog poziva na otkrivanje različitih elemenata ljudskoga života.

Svjestan prošlosti i sadašnjosti, ali i mogućih izazova u neposrednoj budućnosti, vrhovni poglavar salezijanaca u svojim razmišljanjima na kraju ovoga broja poziva na suradnju svih članova crkvene zajednice i na svijest o potrebi suradnje klerika i laika u današnjem i sutrašnjem pastoralu mladih. Odrasli kršćanin koji želi raditi s mladima danas i u skoroj budućnosti, mora imati povjerenja u mlade, treba biti duhovna osoba koja je ukorijenjena u zajednici. Uz iskreno osobno zalaganje suvremeni pastoralni djelatnik mora pronalaziti vremena i za svoju cjeloživotnu formaciju. Dok mladima neprekidno pokazuje i dokazuje kako u njih ima povjerenja, u radu s njima istovremeno je i zahtjevan. Promicanje kulture života i religiozne dimenzije ljudske osobe, skrb za siromašne i slabe, osobna ljubav prema Crkvi i poziv mladima na to samo su neke od značajki i ideala kojima treba težiti svatko tko u Crkvi i u ime Crkve radi s mladima. Te osobine trebale bi biti ures svakoga današnjeg i katehete i vjeroučitelja također i u našem okruženju, zar ne?

Urednik